

UCHWAŁA NR XV/110/2016
RADY MIEJSKIEJ w STĄPORKOWIE
z dnia 29 lutego 2016 roku

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Stąporków na lata 2016 – 2020.

Na podstawie art.18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 1515 z późn. zm.), w związku z art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 1390), uchwala, co następuje:

§ 1.

Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Stąporków na lata 2016 – 2020, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Stąporkowa.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Jacek Kołodziej

Przygotowała:
M. Gołębiowska
dn. 02.02.2016r.

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią art. 6 ust.2.pkt.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, do zadań własnych gminy należy między innymi opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Tworząc niniejszy dokument uwzględniono zakres niezbędnej współpracy i działań integracyjnych wielu podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Celem tej współpracy będzie zwiększenie skuteczności działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony jej ofiar. Mając na uwadze zakres obowiązków spoczywających na Gminie należało podjąć stosowną uchwałę w tym zakresie.

Załącznik
do Uchwały Nr XV/110/2016
Rady Miejskiej w Stąporkowie
z dnia 29 lutego 2016r.

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE W GMINIE STĄPORKÓW
NA LATA 2016 – 2020**

Stąporków, styczeń 2016

Spis treści:

1. Podstawa prawna	3
2. Informacje ogólne	5
3. Diagnoza środowiska lokalnego	11
4. Wstępne założenia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie	18
5. Cele programu	18
6. Kierunki działań	19
7. Przewidywane efekty realizacji programu	20
8. Adresaci programu.....	20
9. Finansowanie programu	20
10. Monitoring i ewaluacja	21
11. Prace nad przygotowaniem programu	21
12. Harmonogram realizacji zadań	22
13. Załączniki	28

I. PODSTAWA PRAWNA.

1. Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U z 2015r. ,poz. 1390)
2. Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U z 2015r. poz. 163 ze zm.)
3. Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015r. ,poz. 1286 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 25 lutego 1964r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy(Dz. U. z 2015r. poz. 583 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997r., Nr 88, poz. 553 z późn. zm.).
6. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997r., Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).
- 7.Ustawa z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015r. poz. 1515 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (tj. Dz. U. z 2011r. Nr 287, poz. 1687).
9. Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004r., Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).
- 10.Ustawa z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r., poz. 124)
11. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tj. Dz. U z 2014r. ,poz. 1118 z późn. zm.).
12. Dokumenty Unii Europejskiej (w tym: Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 2000r, Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obecnej

sytuacji oraz przyszłych działań w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet na lata 2004 – 2020).

13. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przyjęty Uchwałą Nr 76 Rady ministrów z dnia 29 kwietnia 2014r.

14. Wojewódzki Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2011 – 2016.

15. Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w powiecie koneckim na lata 2015 - 2020.

16. Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Stąporków na lata 2016 - 2025 przyjęta uchwałą Nr XIII/94/2015 Rady Miejskiej w Stąporkowie z dn. 30.12. 2015r.

17. Gminne Programy Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Uzależnień w Gminie Stąporków.

II. INFORMACJE OGÓLNE.

PRZEMOC W RODZINIE TO ZAMIERZONE I WYKORZYSTUJĄCE PRZEWAGĘ SIŁ DZIAŁANIE PRZECIW CZŁONKOWI RODZINY, NARUSZAJĄCE PRAWA I DOBRA OSOBISTE, POWODUJĄCE CIERPIENIE I SZKODY.

Ustawowa definicja zjawiska przemocy zamieszczona w treści art.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, szczegółowo określa przemoc jako „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające dobra lub prawa osobiste osób wymienionych w pkt. 1 ustawy, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje to, że:

- jest intencjonalna – przemoc jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary,
- siły są nierównomierne – w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Sprawca jest silniejszy a ofiara słabsza,
- narusza prawa i dobra osobiste – sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.),

- powoduje cierpienie i ból – sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody, doświadczenie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony.

Powszechnie przemoc traktowana jest jako akt godzący w osobistą wolność jednostki przyczyniający się do jej fizycznej, a także psychicznej szkody, wykraczający poza społeczne zasady wzajemnych relacji i zmuszanie jej do zachowań niezgodnych z własną wolą. Przemoc upokarza, wywołuje cierpienie, rodząc tym samym nienawiść i pragnienie odwetu.

Przemoc pojmowana jest także jako wywieranie wpływu na innych ludzi, w wyniku którego ich aktualny poziom rozwoju somatycznego i duchowego jest mniejszy niż potencjalny poziom tego rozwoju.

Można wyodrębnić różne rodzaje przemocy:

1.Przemoc fizyczna – bicie, znęcanie się, głodzenie, zamykanie, kopanie, policzkowanie, szarpanie, duszenie, ciągnięcie za włosy, rzucanie przedmiotami, ale także używanie niebezpiecznych narzędzi lub grożenie ich użyciem, zadawanie bólu;

2.Przemoc psychiczna – sprawowanie przez sprawcę przemocy psychicznej kontroli nad ofiarą, np. straszenie zabójstwem, użyciem przemocy, zabranie dzieci, niszczenie lub grożenie zniszczeniem rzeczy, upokarzanie, używanie wulgarnych słów, mówienie kobiecie że jest do niczego, że jest brzydka, głupia, chora psychicznie, że nikt jej nie chce, że bez sprawcy sobie nie poradzi;

3.Przemoc seksualna – zmuszanie do odbywania stosunku lub poddania się innym zachowaniom seksualnym, a także wymuszanie współżycia w nieakceptowanej formie. Przemoc seksualna jest często przez ofiary molestowania ukrywana, co w znacznym stopniu utrudnia udzielenie im pomocy;

4.Przemoc finansowa (ekonomiczna) – np. utrzymanie kobiety w całkowitej zależności finansowej, zakazywanie jej pracy zawodowej, nie dawanie wystarczającej ilości pieniędzy na prowadzenie domu;

5.Przemoc polegająca na osaczaniu – np. ciągle chodzenie za kimś, dzwonienie do niego w celu wyrządzenia mu krzywdy lub zastraszenia;

6.Przemoc w wymiarze społecznym – zakazywanie osobie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi, zabranianie jej wychodzenia z domu, upokarzanie jej w miejscach publicznych.

7.Zaniedbanie – ciągle niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych.

Wskazane wyżej formy przemocy mogą się wzajemnie przenikać, albo też każda z nich może występować osobno.

Statystyki wskazują, że ofiarami przemocy w rodzinie są najczęściej kobiety oraz dzieci, osoby starsze lub niepełnosprawne, ale bywają też nimi mężczyźni. Natomiast sprawcami przemocy są głównie mężczyźni będący często pod wpływem alkoholu. Niektóre badania ujawniają, że większość znęcających się nad rodziną to osoby uzależnione od alkoholu. Prawdopodobieństwo wystąpienia aktów przemocy w rodzinach alkoholowych jest ponad dwukrotnie większe niż w pozostałych.

Z badań przeprowadzonych przez CBOS w 2012r. dotyczących przemocy i konfliktów w Polsce wynika, że:

- 28% społeczeństwa zna osobę, która doznaje przemocy domowej,
- 11% dorosłych twierdzi, że przynajmniej raz zostało uderzonych przez współmałżonka/partnera podczas kłótni, przy czym 5% osób z tej grupy co najmniej kilkakrotnie padła ofiarą agresji,
- 11% Polaków, którzy są lub byli w stałym związku przyznaje, że uderzyło męża lub żonę.

Ponadto, badania te wskazują, iż:

- 11% badanych pozostających w stałych związkach doświadcza agresji werbalnej, wyzwisk, krzyków, w tym 5% często,
- 8% osób żyjących w stałych związkach ma ograniczany przez partnera kontakt z innymi ludźmi,
- 10% Osób jest narażonych na kpiny, poniżanie,
- 5% osób doświadcza ze strony partnera gróźb lub szantażu,
- 5% twierdzi, że czasem są szarpane i popychane.

Stosowanie przemocy prowadzi do niskiej samooceny, poczucia bezsilności i bezradności, ciągłego niepokoju, depresji, chorób związanych ze stresem. Szczególnie dramatyczne konsekwencje przemocy zauważa się u dzieci. Powoduje ona bowiem w ich psychice nieodwracalne skutki, które mogą dać znać o sobie dopiero w życiu dorosłym.

Prawo ściga sprawców przestępstw przeciwko osobom bliskim z:

art. 207 § 1 k.k. – znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny – podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. (ścigane z urzędu),

art. 191 § 1 k.k. – kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbą bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia – podlega karze pozbawienia wolności do lat 3 (ścigane z urzędu),

art. 197 § 1 k.k. – kto przemocą lub groźbą bezprawną lub postępowaniem doprowadza inną osobę do obcowania płciowego, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10 (ścigane na wniosek),

art. 209 § 1 k.k. – kto uporczywie uchyla się od wykonywania ciążącego na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez to naraża ją na

niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych – podlega karze pozbawienia wolności do lat 2 (ścigane na wniosek).

Przestępstwa te są ścigane z urzędu, co polega na tym, że prokurator i policja prowadzą postępowanie niezależnie od woli i zgody osoby pokrzywdzonej. Wycofanie skargi lub odmowa zeznań nie jest podstawą do umorzenia postępowania, jeśli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniono przestępstwo. Ściganie na wniosek polega na tym, że bez wniosku osoby pokrzywdzonej postępowanie w danej sprawie nie może być wszczęte.

Przemoc, pomimo rozbieżności definicyjnych i różnych spojrzeń jest przede wszystkim indywidualnym dramatem osób jej doświadczających.

Na zjawisko przemocy w rodzinie można patrzeć z różnych punktów widzenia przyjmując perspektywę indywidualną, systemową lub społeczną. Perspektywa indywidualna to spojrzenie na zjawisko przez pryzmat osoby doznającej przemocy lub przez pryzmat sprawcy. Perspektywa systemowa to wskazywanie możliwych form wsparcia dla osób uwikłanych w przemoc oraz opis metod wsparcia. Perspektywa społeczna zaś to społeczny odbiór zjawiska przemocy, postawy członków społeczności lokalnej wobec aktów przemocy, prospołeczność obywateli, postawy i czynniki mogące sprzyjać przemocy lub ją usprawiedliwiać.

Na przemoc w rodzinie należy również spoglądać z perspektywy prawnej, moralnej i psychologicznej.

Z każdego punktu widzenia przemoc w rodzinie może być różnie opisywana, może wywoływać różnorodne emocje, począwszy od skrajnego współczucia po niepoohamowany gniew i sprzeciw.

Przemoc może powodować oprócz szkód fizycznych również trwałe i rozległe następstwa w psychice człowieka. Z powodu wielu następstw takich doświadczeń cierpią nie tylko ci, którzy są ofiarami, ale także bezsilni świadkowie obserwujący akty przemocy, najczęściej dzieci. Tego typu doświadczenia uczą agresywnych zachowań, zwiększają pobudzenie w sytuacjach z elementami agresji, zmniejszają opór przed agresywnym zachowaniem, zaburzają poglądy na rozwiązywanie konfliktów i zmniejszają wrażliwość na agresywne zachowania.

Pomoc osobom doznającym przemocy rozumiemy jako wspieranie ich zmian życiowych w określonym tempie, z poszanowaniem dla ich decyzji.

Mając na względzie przytoczone wyżej dane i informacje uznaje się, że konieczne jest podejmowanie działań zmierzających w kierunku edukacji społecznej dostarczającej wiedzy o zjawisku przemocy i sposobach radzenia sobie z problemem. Niezbędne jest również zapewnienie profesjonalnej pomocy interwencyjnej i terapeutycznej zarówno sprawcom jak i ofiarom przemocy, ze szczególnym uwzględnieniem krzywdzonych dzieci.

Najczęściej podejmowane oddziaływania zewnętrzne mające na celu pomoc ofiarom przemocy to interwencja, schronienie, informacja, edukacja, poradnictwo specjalistyczne, wsparcie emocjonalne, psychoterapia, pomoc socjalna dająca oparcie do dalszych działań.

Art. 6 ust.1 cytowanej wcześniej ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wskazuje, że zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej oraz ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi chyba, że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Do zadań własnych gminy należy zaś w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,

2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie,

3) zapewnienia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,

4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

W omawianym obszarze zagadnień, Ośrodek Pomocy Społecznej, jest jednym z podmiotów realizujących zadania i winien brać udział w realizacji powiatowego i gminnego programu przeciwdziałania przemocy oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie, a także uczestniczyć w pracach Zespołu Interdyscyplinarnego i zapewnić jego obsługę techniczno-organizacyjną.

III. DIAGNOZA ŚRODOWISKA LOKALNEGO.

Stąporków jest gminą miejsko-wiejską, położoną w województwie świętokrzyskim, w powiecie koneckim. Miasto Stąporków będące siedzibą Gminy położone jest przy trasie Końskie- Skarżysko-Kamienna. Gmina Stąporków graniczy z gminami: Bliżyn, Chlewiska, Końskie, Mniów, Przysucha, Smyków i Zagnańsk.

W skład Gminy wchodzi miasto Stąporków oraz 35 sołectw: Adamek, Bień, Boków, Błaszaków, Błotnica, Czarna, Czarniecka Góra, Duraczów, Furmanów, Gosań, Grzybów, Gustawów, Hucisko, Janów, Kamienna Wola, Komorów, Kozia Wola, Krasna, Lelitków, Luta, Modrzewina, Mokra, Nadziejów, Niekłań

Mały, Niekłań Wielki, Odrowąż, Pardołów, Piasek, Smarków, Świerczów, Wielka Wieś, Wólka Plebańska, Wólka Zychowa, Wąglów, Włochów. Łącznie Gmina zajmuje powierzchnię 231,41 km kwadratowych.

Dostępne dane wg. stanu na dzień 31.12.2014r. pochodzące ze źródeł własnych Urzędu Miejskiego w Stąporkowie oraz dane pozyskane z jednostek organizacyjnych Gminy (w tym Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej), statystyki Powiatowego Urzędu Pracy w Końskich oraz Komisariatu Policji w Stąporkowie, jak również dane zawarte w opracowaniach: „Diagnoza Lokalnych Zagrożeń Społecznych – 2015” i „Ocena zasobów Pomocy Społecznej na rok 2014 dla Gminy Stąporków” pozwalają na przedstawienie poniższych wskaźników, które niezbędne będą również do dokonania w dalszej części opracowania oceny skali zjawiska przemocy w rodzinie na terenie Gminy Stąporków. Dane te posłużą również do dokonania analizy SWOT, a następnie określenie celu głównego Programu, jak również kierunków i metod podejmowanych działań.

- Gmina liczy 17917 mieszkańców, w tym 9 138 kobiet i 8 779 mężczyzn ,
- Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w PUP – 1 705 osób, w tym 976 bezrobotnych długotrwale, 370 osób posiada prawo do zasiłku dla bezrobotnych,
- Liczba podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w rejestrze REGON – 1172,
- Liczba mieszkań w zasobie Gminy –136, w tym 9 lokali socjalnych,
- Liczba oczekujących na mieszkanie – 87 osób, w tym 7 na lokal socjalny,
- Liczba przedszkoli (przedszkola wraz z oddziałami przedszkolnymi przy szkołach) -11,
- Liczba szkół podstawowych – 7,
- Liczba szkół gimnazjalnych – 3,
- Liczba ośrodków kultury – 1,

- Liczba podstawowych zespołów opieki zdrowotnej – 5,
- Liczba szpitali – 1,
- Liczba policyjnych rewirów dzielnicowych – 3,
- Liczba placówek prowadzących zajęcia świetlicowe, w tym dla dzieci – 7.
- Gmina zapewnia również bazę sportowo - rekreacyjną w postaci stadionu miejskiego, siłowni oraz kompleksu boisk.
- Liczba Punktów konsultacyjnych świadczących pomoc dla osób uzależnionych i współuzależnionych oraz dla osób dotkniętych przemocą – 1, w 2014r. z porad skorzystały 324 osoby,
- Liczba rodzin korzystających z różnych form pomocy społecznej – 937 (pozostaje w nich 2121 osób), gdzie jako główny powód ubiegania się o pomoc wskazywane jest bezrobocie -591, ubóstwo - 321, niepełnosprawność - 304, długotrwała choroba - 202, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego – 92; spośród rodzin objętych pomocą, aż 63 to rodziny niepełne,
- Liczba dzieci objętych dożywianiem w stołówkach szkolnych – 338,
- Liczba noclegowni, schronisk dla bezdomnych – 1,
- Liczba placówek pomocy społecznej – 1 – Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stąporkowie (pracę socjalną, w tym również pracę na rzecz rodzin dotkniętych przemocą świadczy 10 pracowników socjalnych), Ośrodek realizuje wszystkie zadania własne Gminy w zakresie pomocy społecznej, Gmina nie zleca zadań organizacjom pozarządowym , natomiast prowadzona jest współpraca w formach pozafinansowych (głównie dystrybucja żywności, prelekcje w ramach realizowanych projektów).

Zadania w obszarze pomocy rodzinom dotkniętym problemami uzależnień i pokrewnymi realizuje również Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Analizy dostępnych danych wskazują również, że w 2014 roku miało miejsce 261 interwencji domowych, w tym 46 interwencji dotyczyło przemocy w rodzinie, gdzie ofiarami było 60 osób (41 kobiet, 8 mężczyzn, 11 małoletnich), sprawcami było 41 mężczyzn i 5 kobiet. Większość, bo aż 31 osób stosowało przemoc pod wpływem alkoholu. Dostępne dane wskazują, że w okresie od 2012r. do 2015r. zostały odnotowane przez Prokuraturę 82 postępowania z art. 207 k.k. Z analizy NK wynika, że w rozpatrywanym okresie zostało złożonych przez osoby dotknięte przemocą w rodzinie 15 zawiadomień dotyczących znęcania fizycznego i psychicznego. Przemoc występuje w rodzinach o bardzo zróżnicowanym statusie społecznym, ale niestety, najczęściej łączy się z nadużywaniem alkoholu i trudną sytuacją bytową rodziny.

Prowadzone działania informacyjne o zasięgu krajowym i lokalnym spowodowały niewątpliwie zmianę w świadomości społecznej i większą gotowość ze strony ofiar przemocy i środowiska lokalnego do ujawniania problemu, ale też wiążą się z większym profesjonalizmem przedstawicieli służb zobowiązanych do podejmowania interwencji. Należy jednak zauważyć, że pomimo większej świadomości społecznej, tylko bardzo zdeterminowane ofiary przemocy decydują się na jej przerwanie i zgłoszenie tego faktu odpowiednim organom.

Pewien stopień skali występowania przemocy można określić na podstawie liczby sporządzonych Niebieskich Kart. Oszacowanie zjawiska przemocy jest jednak trudne z uwagi na wspomniane wcześniej jego traktowanie jako wstydliwą sprawę rodzinną.

Nowe rozwiązania w zakresie procedury Niebieskiej Karty wprowadzone zostały na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r., gdzie szczegółowo określone zostały procedury postępowania wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za realizację ustawy o przeciwdziałaniu

przemocy w rodzinie. Założenie Niebieskiej Karty jest początkiem procesu pracy z rodziną dotkniętą przemocą, wymaga systemowego działania i współpracy wszystkich zaangażowanych w pomoc i interdyscyplinarnego podejścia do problemu. Każda z instytucji uprawnionych do sporządzenia tego dokumenty (policja, pomoc społeczna, oświata, służba zdrowia, komisja rozwiązywania problemów alkoholowych) ma określone kompetencje i możliwości działania, udziela stosownej pomocy w obszarze swoich zadań, przy czym, w ramach Zespołu Interdyscyplinarnego i Grup Roboczych koordynuje swoje przedsięwzięcia. Obecnie podejmowanie interwencji nie wymaga zgody osoby pokrzywdzonej, a w przypadku dzieci – działania podejmowane są w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego.

W oparciu o wyniki badań przeprowadzanych w 2015r. w ramach sporządzania diagnozy lokalnych zagrożeń społecznych, 54% ankietowanych dorosłych mieszkańców Gminy przyznało, że zna osobę ze swojego środowiska doświadczającą przemocy fizycznej lub psychicznej, ponadto blisko 40% respondentów zna przypadki bicia dzieci przez ich rodziców lub opiekunów. 38% mieszkańców nie posiada wiedzy o prowadzonych lokalnie działaniach, które mają na celu przeciwdziałanie i zapobieganie problemom związanym z uzależnieniami.

Prezentowane dane, ale także obserwacja lokalnego środowiska, i skali problemów społecznych wskazują, że zjawisko przemocy w Gminie Stąporków, podobnie jak w skali kraju jest w dużym zakresie tematem tabu. Wiąże się ze wstydem, strachem, brakiem wiedzy dotyczącej możliwości pomocy, brakiem wiary w skuteczność pomocy, częstym wycofywaniem się z obranej drogi działania. Konieczne jest zatem zbudowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy. Niezbędne jest podjęcia szerokiego, zorganizowanego i zaplanowanego na określony czas programu działania i wsparcia finansowego ze strony samorządu lokalnego. Praca na rzecz rodzin dotkniętych przemocą i większa skuteczność pomocy w tym zakresie jest celem, który powinien łączyć wszystkie

zaangażowane w ten proces podmioty. Rozwój systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest również jednym z zadań określonych w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Gminy Stąporków na lata 2016 - 2025 (cel operacyjny 1, pkt.1.2 , działanie 1.2.1 - 1.2.4).

Przed przystąpieniem do planowania działań w omawianym zakresie, należy poznać skalę występujących w środowisku czynników zarówno ułatwiających, jak też i tych utrudniających osiągnięcie zamierzonego celu, a mianowicie istniejące zasoby instytucjonalne – instytucje i organizacje zajmujące się problemem przemocy w rodzinie wraz z potencjałem organizacyjnym, zasoby ludzkie – specjaliści z różnych dziedzin, instytucje pomocowe i sieć wsparcia.

Uznając powyższe i dokonując oceny występujących w środowisku lokalnym zasobów, możliwości i zagrożeń z wykorzystaniem analizy SWOT należy stwierdzić, iż Gmina Stąporków dysponuje następującym zakresem **zasobów instytucjonalnych:**

- Zespół Interdyscyplinarny,
- Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stąporkowie,
- Komisariat Policji w Stąporkowie,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stąporkowie,
- Placówki oświatowe,
- Placówki ochrony zdrowia,
- Organizacje pozarządowe i kościelne,
- Radni, Sołtysi i Rady Sołeckie,
- Punkt Konsultacyjno-Informacyjny świadczący pomoc rodzinom dotkniętym uzależnieniami i przemocą.

Mocne strony to:

- Przygotowana i doskonaląca umiejętności kadra instytucji działających na rzecz rodziny (porady psychologa, prawnika i terapeutów w Punkcie Konsultacyjno - Informacyjnym, działalność Klubu Abstynenta i Grupy Samopomocowej)
- Poparcie działań i współpraca z przedstawicielami społeczności lokalnej,
- Dobra współpraca z Kuratorami Sądu Rodzinnego i służbą zdrowia,
- Znajomość problemu, współpraca i wsparcie ze strony służb o zasięgu wojewódzkim i powiatowym prowadzących działalność w omawianym obszarze zagadnień,
- Dobra współpraca z organizacjami pozarządowymi świadczącymi pomoc ofiarom przemocy, działającymi na obszarze powiatu i województwa.
- Dostępność źródeł finansowania ze środków Gminy (ze środków Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Uzależnień), z uwagi na kierowanie działań pomocowych do rodzin dotkniętych jednocześnie problemem uzależnień i przemocy.

Słabe strony dotyczą:

- Niewystarczającej infrastruktury socjalnej Gminy (niewystarczająca liczba lokali socjalnych, brak mieszkań chronionych),
- Braku wypracowanych systemów wspomagania działań profilaktycznych,
- Niewystarczających zasobów kadrowych instytucji działających na rzecz zagrożonych rodzin,
- Niewydolność wychowawcza rodzin,
- Niechęć do korzystania z form wsparcia – specjalistów.

Zagrożenia:

- Trudna sytuacja bytowa rodzin,
- Negatywne wzorce zachowań społecznych,
- Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych rodzin,

- Problemy alkoholowe członków rodzin,
- Problemy zdrowotne utrudniające racjonalną ocenę zjawiska,
- Ukrywanie przez rodziny występowania aktów przemocy i niechęć do współpracy,
- Istniejące w społeczeństwie przekonania i stereotypy dotyczące przemocy,
- Wydłużony tryb postępowania karnego o znęcanie się nad rodziną, niskie kary w stosunku do rangi popełnianych czynów, nadużywanie zawieszania kar,
- Poczucie bezkarności u osób stosujących przemoc,
- Degradacja wartości rodziny,
- Brak środków finansowych na tworzenie sieci placówek wsparcia dziennego i integracji.

IV. WSTĘPNE ZAŁOŻENIA PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE.

1. Najważniejsze jest bezpieczeństwo ofiary i zapewnienie jej profesjonalnej pomocy.
2. Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca przemocy, bez względu na to, co zrobiła ofiara.
3. Nikt nie ma prawa stosować przemocy wobec drugiego człowieka.
4. Nie ma żadnego usprawiedliwienia ani uzasadnienia dla przemocy domowej.
5. Podstawowym zadaniem jest zatrzymanie przemocy, bez tego pomoc jest nieskuteczna.
6. Ofiara przemocy w rodzinie cierpi na skutek wielokrotnego urazu.
7. Zrozumiałe i dopuszczalne są wahania i niekonsekwencje w zachowaniu ofiary i decyzjach jakie podejmuje, bowiem jest to jeden z objawów doznanego urazu.

V. CELE PROGRAMU

1. CEL GŁÓWNY - ZWIĘKSZENIE SKUTECZNOŚCI DZIAŁAŃ NA RZECZ PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE.

2. Cele szczegółowe –

- rozwijanie i usprawnianie interdyscyplinarnego systemu interwencji i wsparcia rodziny dotkniętej przemocą,
- podniesienie skuteczności interwencji wobec problemu przemocy,
- zwiększenie skuteczności i dostępności terapii dla osób doznających przemocy w rodzinie,
- ochrona ofiar przemocy poprzez wsparcie medyczne, prawne, psychologiczne i socjalne,
- zwiększenie zakresu działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie poprzez kierowanie ich do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych,
- zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy,
- stałe podwyższanie kompetencji zawodowych pracowników instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

VI. KIERUNKI DZIAŁAŃ.

1. Działania uprzedzające: diagnoza, informacja, edukacja.
2. Działania interwencyjne: kierowane do osób doznających przemocy.
3. Działania pouczające i izolujące: kierowane do osób stosujących przemoc w rodzinie.
4. Działania wspierająco-terapeutyczne: dla osób uwikłanych w przemoc domową (ofiara, świadek, sprawca).

5. Działania socjalne: zapewnienie warunków bezpiecznego schronienia, dostęp do pomocy prawnej, psychologicznej, finansowej, socjalnej, rzeczowej i medycznej.
6. Działania profilaktyczne: szkolenia podnoszące umiejętności zawodowe kadry świadczącej pomoc, edukacja środowiska lokalnego poprzez rozprowadzanie broszur i ulotek, uwrażliwianie społeczeństwa na problem przemocy, włączanie zagadnień profilaktyki przemocy do programów imprez lokalnych, organizowanie spotkań informacyjnych, zamieszczanie informacji o możliwych formach wsparcia na lokalnej stronie internetowej oraz na tablicach ogłoszeń.

VII. ADRESACI PROGRAMU

1. Osoby doznające przemocy w rodzinie oraz zagrożone przemocą w rodzinie.
2. Osoby stosujące przemoc w rodzinie.
3. Świadkowie przemocy w rodzinie.
4. Instytucje oraz organizacje zajmujące się udzielaniem pomocy i wsparciem zarówno osobom pokrzywdzonym jak i osobom stosującym przemoc w rodzinie.
5. Społeczność lokalna Gminy Stąporków.

VIII. PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

1. Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie.
2. Podniesienie efektów interdyscyplinarnej współpracy służb z zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
3. Udzielanie profesjonalnej pomocy ofiarom przemocy w rodzinie.

4. Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą.
5. Zwiększenie zaangażowania społeczności w sprawy przeciwdziałania przemocy.
6. Zbudowanie systemu działań na rzecz profesjonalnej pomocy rodzinom.
7. Zmniejszenie skali dysfunkcji wynikających z przemocy w rodzinie.

IX . FINANSOWANIE PROGRAMU

Źródłem finansowania Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Stąporków na lata 2016 – 2020 są środki własne Gminy pochodzące z :

- a) opłat za wydawanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, będące do wykorzystania w ramach Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Uzależnień z uwagi na fakt, iż pomoc w ramach niniejszego Programu kierowana jest do rodzin zagrożonych problemem alkoholowym,
- b) będące w budżecie Miejsko- Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stąporkowie,
- c) w miarę możliwości pozyskiwane będą środki ze źródeł zewnętrznych (np. w ramach ogłaszanych konkursów).

X. MONITORING I EWALUACJA.

Nadzór nad realizacją Programu sprawuje Burmistrz Stąporkowa, podejmując przy pomocy odpowiednich służb działania zmierzające do osiągnięcia celów wyznaczonych w Programie. Koordynatorem Programu jest Dyrektor Miejsko- Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stąporkowie, który do 30 marca każdego roku będzie składał Burmistrzowi roczne sprawozdania z realizacji

zadań Programu w roku poprzednim, łącznie z wnioskami dotyczącymi jego ewaluacji.

XI. PRACE NAD PRZYGOTOWANIEM PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Stąporków na lata 2016 – 2020 opracował Zespół w składzie:

1. Małgorzata Gołębiowska – Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stąporkowie/ Przewodnicząca Zespołu Interdyscyplinarnego,
2. Edyta Owczarek – pracownik socjalny Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stąporkowie
3. Grażyna Zawisza – pracownik socjalny Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stąporkowie/członek Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stąporkowie.

Wypracowanie Projektu Programu było również jednym z tematów spotkania Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w dniu 13.XII.2015r.

Diagnozy problemu dokonano w oparciu o analizę dokumentacji będącej w posiadaniu Urzędu Miejskiego, jednostek podległych (m.in. Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej) oraz wyniki obserwacji środowiska lokalnego i pracy socjalnej, a także analizę danych z innych instytucji Gminy i powiatu koneckiego. Wykorzystano opracowania służące diagnozie lokalnych problemów społecznych Gminy Stąporków i ocenie zasobów pomocy społecznej na rok 2014. Punktem odniesienia były również zapisy zawarte w Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Gminy

Stąporków na lata 2016 - 2025, przyjętej Uchwałą NR XIII/94/2015 Rady
Miejskiej w Stąporkowie z dnia 30 grudnia 2015r.

XI. HARMONOGRAM REALIZACJI ZADAŃ.

Zadania w przedstawionym poniżej układzie realizowane będą przez okres obowiązywania Programu, z możliwością dokonywania zmian w związku z wynikami jego ewaluacji i monitoringu. Przyjmuje się, że osobą odpowiedzialną i koordynującą działania podejmowane przez poszczególnych realizatorów są w zależności od struktury organizacyjnej - kierownicy tych jednostek, lub osoby bezpośrednio realizujące działania.

Lp.	CEL SZCZEGÓŁOWY	DZIAŁANIA	REALIZATORZY	OSOBY ODPOWIEDZIALNE KOORDYNATORZY	TERMIN REALIZACJI
1.	Rozwijanie i usprawnianie interdyscyplinarnego systemu interwencji i wsparcia rodziny dotkniętej przemocą,	Interwencja kryzysowa, Praca socjalna, Poradnictwo medyczne, pedagogiczne, psychologiczne, prawne, socjalne, w tym Niebieska Linia, Procedura Niebieskiej Karty	Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stąporkowie, Placówki służby zdrowia, Punkt Konsultacyjno-Informacyjny, Policja, Sąd i kuratorzy,	Dyrektor Ośrodka Kierownicy placówek, Zatrudnieni w Punkcie Informacyjno - Konsultacyjnym: psycholog, terapeuta, prawnik, Komendant Komisariatu Policji, Kuratorzy Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej, Prokuratorzy	2016 - 2020

			Prokuratura, Organizacje pozarządowe, Placówki szkolne, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.	Osoby decyzyjne w organizacji, Dyrektorzy placówek Przewodniczący GKRPA	
2.	Podniesienie skuteczności interwencji wobec problemu przemocy	Odseparowanie sprawcy przemocy od ofiar, Zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi, Udzielanie schronienia i innego niezbędnego wsparcia osobom dotkniętym przemocą, które są zmuszone do opuszczenia miejsca zamieszkania	Policja, Sąd, Prokuratura, Organizacje pozarządowe, Placówki działające na rzecz ofiar przemocy w rodzinie, Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	Komendant Komisarjatu Policji, Prezes Sądu, Kurator Zawodowy, Prokurator Osoby decyzyjne w organizacjach Dyrektor Ośrodka	2016 - 2020
3.	Zwiększenie skuteczności i dostępności terapii dla osób doznających przemocy w rodzinie,	Poradnictwo specjalistyczne, Praca socjalna, Obserwacja środowisk,	GKRPA Punkt Konsultacyjno-Informacyjny	Przewodniczący GKRPA współpracując z odpowiednimi Wydziałami Urzędu	

		Motywowanie do działań, Wsparcie i wyrozumiałość	MGOPS Organizacje pozarządowe, Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej, Wojewódzki Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia w Kielcach , Służba zdrowia,	Miejskiego i MGOPS Dyrektor Ośrodka Osoby decyzyjne w organizacji Dyrektor PCPR Dyrektor WSOW Kierownicy placówek	2016 -2020
4.	Ochrona ofiar przemocy poprzez wsparcie medyczne, prawne, psychologiczne i socjalne,	Poradnictwo specjalistyczne, Działalność edukacyjna, Terapia specjalistyczna, Zapewnianie schronienia, Praca socjalna	MGOPS, Punkt Konsultacyjno-Informacyjny Ośrodek Interwencji	Dyrektor Ośrodka Zatrudnieni w Punkcie psycholog, terapeuta prawnik, we współpracy z odpowiednim Wydziałem Urzędu Miejskiego oraz Przewodniczącym GKRPA	2016 -2020 ,

			Kryzysowej w Końskich, Organizacje pozarządowe, Policja, Sąd, Prokuratura, Placówki oświatowe, Grupa wsparcia, Służba zdrowia	Dyrektor PCPR Osoby decyzyjne w organizacji Komendant Komisariatu Policji Kuratorzy Sądowi Prokurator Dyrektorzy placówek oświatowych Zatrudniony w Punkcie Konsultacyjnym psycholog i terapeuta we współpracy z GKRPA i Urzędem Miejskim oraz MGOPS Kierownicy placówek	
5.	Zwiększenie zakresu działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc	Praca Zespołu interdyscyplinarnego, Poradnictwo,	Policja, Sąd,	Komendant Komisariatu Policji Kuratorzy Sądowi	2016-2020

	w rodzinie, kierowanie ich do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych.	Współpraca z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Końskich, Odizolowanie sprawcy	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie Zespół Interdyscyplinarny	Dyrektor PCPR Przewodniczący Zespołu	
6.	Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy,	Działania profilaktyczne: szkolenia podnoszące umiejętności zawodowe kadry świadczącej pomoc, edukacja środowiska lokalnego poprzez rozprowadzanie broszur i ulotek, uwrażliwianie społeczeństwa na problem przemocy, włączanie zagadnień profilaktyki przemocy do programów imprez lokalnych, organizowanie spotkań informacyjnych, zamieszczanie informacji o możliwych formach	MGOPS, Policja, Placówki oświatowe i kulturalne z terenu Gminy, Urząd Miejski, Kościół, Organizacje pozarządowe, Świetlice środowiskowe Punkt Konsultacyjno - Informacyjny,	Dyrektor Ośrodka Komendant Komisariatu Policji Dyrektorzy placówek Kierownik odpowiedniego Wydziału UM Proboszczowie miejscowych parafii Osoby decyzyjne w organizacjach Zatrudnieni w Punkcie Konsultacyjnym specjaliści we współpracy z MGOPS, GKRPA, Zespołem	Grupowe Szkolenia dla kadry będą organizowane przynajmniej raz w każdym roku realizacji Programu. -Działania edukacyjne wobec środowiska lokalnego polegające na rozprowadzaniu ulotek i broszur będą podejmowane cyklicznie, przez 2 m-ce w każdym roku realizacji.

		wsparcia na lokalnej stronie internetowej oraz na tablicach ogłoszeń.	GKRPA, Zespół Interdyscyplinarny Lokalna społeczność	Interdyscyplinarnym i Wydziałem Spraw Społecznych UM oraz wybranymi przedstawicielami społeczności lokalnej Przewodniczący GKRPA Przewodniczący Zespołu Wybrani przedstawiciele (radni, sołtysi)	Informacje na temat profilaktyki przemocy oraz możliwych formach pomocy i ich dostępności będą rozpowszechniane stale, z wykorzystaniem wszelkich dostępnych możliwości (m.in. cykliczne spotkania informacyjne z przedstawicielami społeczności lokalnej - 2 razy w roku.
7.	Stałe podwyższanie kompetencji zawodowych osób zajmujących się	Indywidualny i grupowy udział w szkoleniach i innych	Wszyscy Realizatorzy Programu	Kierownicy Podmiotów realizujących zadania	2016 - 2020

	przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, służące podniesieniu efektów interdyscyplinarnej współpracy służb realizujących zadania w obszarze przeciwdziałania przemocy.	formach samokształcenia, stałe podnoszenie kompetencji		z zakresu przeciwdziałania przemocy Urząd Miejski	
--	--	--	--	--	--

ZAŁĄCZNIKI

1. Wykaz placówek działających na rzecz ofiar przemocy w rodzinie.
2. Wykaz placówek działających na rzecz sprawców przemocy w rodzinie.

**Wykaz placówek i instytucji działających na rzecz ofiar przemocy
w rodzinie.**

1. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stąporkowie
ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 132a
26-220 Stąporków

2. Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
w Gminie Stąporków
ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 132a
26-220 Stąporków

3. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 132a
26-220 Stąporków

4. Komisariat Policji w Stąporkowie
Plac Wolności 1
26-220 Stąporków

5. Punkt Konsultacyjno - Informacyjny
Plac Wolności 14
26-220 Stąporków

6. Stowarzyszenie Klub Krzewienia Abstynencji i Trzeźwości

„Nowe Życie”

ul. Plac Wolności 14

26-220 Stąporków

7. Grupa Samopomocowa Grupa AA

ul. Plac Wolności 14

26-220 Stąporków

8. Sąd Rejonowy w Końskich

ul. Iwo Odrowąża 5

26.200 Końskie

9. Prokuratura Rejonowa w Końskich

ul. Krakowska 34

26-200 Końskie

10. Komenda Powiatowa Policji w Końskich

ul. Łazienna 12

26.200 Końskie

11. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Końskich

ul. Spółdzielcza 3

26-200 Końskie.

12. Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Końskich

ul. Spółdzielcza 3

26-200 Końskie

13. Poradnia Psychologiczno- Pedagogiczna w Końskich

ul. Krakowska 38

26-200 Końskie

14. Poradnia Zdrowia Psychicznego

ul. Gimnazjalna 41b

26-200 Końskie

15. Poradnia Leczenia Uzależnień

ul. Gimnazjalna 41b

26-200 Końskie

16. Poradnia Zdrowia Psychicznego

przy Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej

ul. Chopina 1

26-220 Stąporków

17. Stowarzyszenie na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

„NIEBIESKA LINIA”

Tel. Ogólnopolski 0801120002

18. Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie

ul. 1-go Maja 196

25 – 614 Kielce

19. Schronisko dla Kobiet ofiar przemocy

Centrum Interwencji Kryzysowej CARITAS

Ośrodek Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem

ul. Urzędnicza 7 b

25 – 729 Kielce

20. Schronisko dla Kobiet Ofiar Przemocy - PCK

ul. Olkuska 18

25 – 852 Kielce

21. Diecezjalny Dom Samotnej Matki

ul. Świętokrzyska 21

27 – 400 Ostrowiec Świętokrzyski

22. Dom Miłosierdzia Bractwo Matki Bożej Miłosierdzia

Noclegownia, Stołówka

ul. Wileńska 34

26 – 110 Skarżysko – Kamienna

23. Dom dla Matek z Małoletnimi Dziećmi i Kobiet w Cięży

ul. Słoneczna 3

25 – 731 Kielce

24. Poradnia Leczenia Uzależnień przy NZOZ „Nadzieja Rodzinie”

ul. Karczówkowska 36

25 – 711 Kielce

25. Telefon zaufania w sprawach kryzysowych

tel. 041-345-50-59 – w godz. 16.00 – 19.00 w soboty i niedziele

26. Telefon zaufania w sprawach rodzinnych

tel. 041-368-18-74 – w poniedziałki od 7.30 do 17.00 ,od wtorku do
piątku od 7.30 do 15.30

27. Telefon zaufania dla ofiar przemocy w rodzinie/Końskie

Tel. 041-372-73-66

Wykaz placówek działających na rzecz sprawców przemocy w rodzinie

- 1. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Końskich**
ul. Spółdzielcza 3
26-200 Końskie
- realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy
- 2. Ośrodek Korekcyjno – Edukacyjny dla Osób Stosujących Przemoc**
ul. Wiśniowa 3
25 – 552 Kielce
- 3. Przytulisko, Noclegownia i Stołówka – im. Św. Brata Alberta**
ul. Sienna 5
25 – 725 Kielce
- 4. Noclegownia, Stołówka**
ul. Wileńska 34
26 – 110 Skarżysko – Kamienna